

Balkon Demirleri

– Suheyla · 06 Aralık 2016

BALKON DEMİRLERİ

İnsanın emeklemekten kurtulup,yürümesini beş gözle bekliyorum!

Kadife perdelerin ardında unutulur
Ev dağınıklığıyla örtülü çoraplar
Kardeşlikten nasipsiz adımlarla.

Şehrin kaldırımlarına takılırken ses ağları.
Evrilir kuru kalabalıklara hırçın buğday sapları.
İnsandan öyküler can çekişirken
Kantar kınında bıçağı ötekinin yüzünde.

Ve ayaklar,sevgisizliğin yalın halinde
Denize,yıldızlara, geceye
Anlık hüznün taneleriyle
Sonsuz kederlerin başını eğer sokak lambalarına.

Ayak altlarında ezilirken kelimeler
Ev kadar sessizliğe.
Gül budamaları değer dudaklara
Çıplak kıştan kalma son yaprak
Ağlar durur dillerde.
Ve çevirirken adımlar yoldan bizi.
Eğilir üstümüze üstümüze.
Cılız bir şiirin,kopan mısralarıyla
Düşer ayakkabılarımıza.

Ne zaman gün doğumlarında güler
Kimbilir güneş.
Ne zaman balkon demirlerinde
Barış şarkısı söyler bilinmez güvercinler.
Sisinden azad olup,elele tutuşur geceyle gündüz.
Şiirin kırıklı kundağında ağlayan mısraları
Zeytin dallarından silkeleyerek
Uyandırır kış masallarından düşleri.

Bir yanımız yollarda izlerle
Dağınık,toz duman, yarım yamalak
İnsandı en çok yürümesi beklenen
Diđer yanımız karanfıl uzatır yarınlara.
Zindanlarımızda bağırıp duran
Dibine acı su yürüyen dizelerle.

Ne zaman yana yana, en çok yan yana.
Şimdiki zamanın avlularında
Ürkek sarkan boynumuzla
İnsanın ilk adımıyla yürümesini
Daha nice vakitler
Kendi bedenimize sarılı bekleyeceğiz.
Süheyla Altinkaya Turan